

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3To/64/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2318011537
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 04. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Kristína Ferencziová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2021:2318011537.5

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Kristíny Ferencziovej a sudcov JUDr. Kataríny Stanislavskej a JUDr. Rastislava Kresla, v trestnej veci proti obžalovanému V. X., pre prečin neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla podľa § 216 ods. 1, ods. 2 písm. c) Trestného zákona v súbehu s prečinom marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona, o odvolaní prokurátora Okresnej prokuratúry Galanta proti rozsudku Okresného súdu Galanta zo dňa 23.10.2019, sp. zn. 31T/146/2018, na verejnom zasadnutí konanom dňa 15.4.2021 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie prokurátora Okresnej prokuratúry Galanta **z a m i e t a**.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom bol obžalovaný V. X., podľa § 285 písm. a) Trestného poriadku oslobodený spod obžaloby Okresnej prokuratúry Galanta č. 1Pv 285/18/2202 zo dňa 01.10.2018 pre prečin neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla podľa § 216 ods. 1, ods. 2 písm. c) Trestného zákona v súbehu s prečinom marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť tak, že dňa 14.03.2018 v čase okolo 23:00 hod. v obci B. R. z rodinného domu súp. č. XX zobral bez súhlasu majiteľa A. Y. zo stola voľne položené kľúče od osobného motorového vozidla zn. Škoda Superb Combi, EČ: NM-464CV, v hodnote 8 100 €, a následne s uvedeným vozidlom vykonal jazdu do mesta Sereď a do obce Y., kde v čase okolo 7:00 hod. dňa 15.03.2018 vozidlo odstavil pri pohostinstve Corgoň, čo telefonicky oznámil majiteľovi vozidla, pričom jazdu s vozidlom vykonal aj napriek tomu, že mu bol rozhodnutím Okresného dopravného inšpektorátu v Hlohovci č. k. ORPZ-TT-ODI4-243/2017-P zo dňa 15.12.2017, právoplatné dňa 15.12.2017, okrem iného uložený zákaz činnosti vedenia motorových vozidiel na dobu 48 mesiacov do 15.02.2019,

pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

Proti tomuto rozsudku podal ihneď po jeho vyhlásení odvolanie prokurátor (citácia): „Takéto rozhodnutie súdu prvého stupňa pokiaľ ide o výrok o oslobodení obžalovaného spod obžaloby podľa § 285 písm. a) Trestného poriadku, nepovažujem za zákonné a správne, nakoľko mám za to, že výsledky dokazovania preukazujú, že skutok, za ktorý bol V. X. obžalovaný, sa stal, tento napĺňa znaky skutkovej podstaty žalovaných trestných činov, a že ich spáchal obžalovaný. Rozsudok súdu prvého stupňa považujem za vydaný predčasne, na základe nedostatočne zisteného skutkového stavu veci, súd sa nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie a nevykonal všetky dostupné dôkazy. Na hlavnom pojednávaní konanom dňa 23.10.2019 bol ako dôkaz vykonaný výsluch svedka poškodeného A. Y., ktorý uviedol „v ten večer to bola bujará oslava, keď sa zobudil, jeho auto tam už nebolo. Nevie čo sa medzitým dialo, keď sa zobudil už obžalovaný nebol na dome. Keďže mal vybitý mobilný telefón tak mu nevolal a volal rovno na políciu, že sa mu stratilo auto. Policajti potom volali obžalovanému a do hodiny bolo auto naspäť. našli ho s policajtmi na parkovisku v Y.. Myslel si, že ho zobral obžalovaný lebo on tam chýbal, keď sa zobudil. Obžalovaný to auto používal aj predtým, no nepamätá si, či súhlasil s jeho použitím aj pre tento raz.“ Poukazujem aj na zápisnicu o výsluchu svedka poškodeného zo dňa 22.08.2018, kde

poškodený uviedol, ako sa zobudil, zistil, že mu chýbajú kľúče od auta, ihneď pozrel von oknom a zistil, že auto tam nie je. Na to volal V., ktorý mu uviedol, že auto zobral a šiel na ňom zobrať peniaze do Serede. Až po niekoľkých hodinách mu auto nechal odstavené pred pohostinstvom Corgoň v Seredi. Vozidlo V. nepožičal, zobral si ho bez jeho vedomia. Nakoľko sa svedok poškodený v podstatných bodoch odchytil od svojej skoršej výpovede z prípravného konania zo dňa 22.08.2018 bola mu prečítaná časť zápisnice o skoršom výsluchu zo dňa 22.08.2018. Svedok poškodený pre vysvetlenie svojich rozporov uviedol, že on tam rozpory nevidí, mobil si dal nabíjať na polícii a potom už s obžalovaným nevolal robili to policajti. Policajtom mal povedať, že auto privezie nejaká baba. Nepamätá si, či mu auto požičal alebo nie. Z vyššie uvedených dôvodov mám za to, že súd sa v odôvodnení rozsudku nevysporiadal a dostatočne neodôvodnil, ako hodnotí výpoveď svedka poškodeného z prípravného konania a výpoveď svedka poškodeného na hlavnom pojednávaní, keďže svedok poškodený podstatné rozpory v jeho výpovedi neodstránil. Súd pri hodnotení dôkazov túto výpoveď z prípravného konania vypustil a považoval za nulitnú, a to aj napriek tomu, že bola ako dôkaz vykonaná na hlavnom pojednávaní, teda súd nesprávne aplikoval ustanovenie § 2 odsek 12 Trestného poriadku a nehodnotil všetky dôkazy, ktoré boli vykonané na hlavnom pojednávaní v ich vzájomnej súvislosti. Zároveň upriamujem pozornosť na spontánnosť výpovede svedka poškodeného uvedenej v zápisnici o trestnom oznámení ako aj výpovede svedka poškodeného v prípravnom konaní, ktoré sú takmer totožné. Vzhľadom na vyššie uvedené je nelogické, aby súd priznal relevantnú hodnotu ako aj zásadnú dôkaznú silu výpovedi svedka poškodeného z hlavného pojednávania a žiadnu dôkaznú silu výpovedi svedka poškodeného z prípravného konania. Ďalej je potrebné uviesť, že obžalovaný si v prípravnom konaní ako taktiku svojej obhajoby zvolil právo nevyvolať. Na tom by nebolo nič zvláštne, avšak prináleží mi spomenúť, že vo vyjadrení obžalovaného k obžalobe bol obhajcom navrhnutý ako dôkazný prostriedok výsluch svedka K. F.. Tento svedok si vedel po uplynutí cca. 17 mesiacov (skutok sa mal stať dňa 14.05.2018 a jeho výsluch na hlavnom pojednávaní sa uskutočnil dňa 25.09.2019) spomenúť, na taký malý detail ako to, že, bol pritom ako si obžalovaný požičal od Y. kľúče od auta, aby mohol ísť do herne s čím Y. súhlasil. Auto potom šoféroval V. F.. Ďalej poukazujem na skutočnosť, že súd nevykonal všetky dôkazy, ktoré by mohli náležite objasniť skutkový stav veci. Týmito dôkazmi sú priami svedkovia, svedok V. F., ktorý má viesť motorové vozidlo z miesta oslavy do herne v Seredi a svedkyňa H. R., ktorá mala šoférovať motorové vozidlo z herne pred pohostinstvo v Y.. S poukazom na vyššie uvedené dôvody navrhujem, aby Krajský súd v Trnave ako odvolací súd s poukazom na § 321 ods. 1 písm. b), písm. c) Trestného poriadku napadnutý rozsudok zrušil a podľa § 322 ods. 1 Trestného poriadku vrátil vec súdu prvého stupňa, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Krajský súd rozhodoval o odvolaní prokurátora na verejnom zasadnutí, na ktorom prokurátor zotrval na podanom odvolaní. Obhajca obžalovaného na verejnom zasadnutí navrhol odvolanie prokuratúry ako nedôvodné zamietnuť.

Podľa § 315 Trestného poriadku o odvolaní proti rozsudku okresného súdu rozhoduje krajský súd. O odvolaní proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu rozhoduje najvyšší súd.

Podľa § 316 ods. 1, ods. 3 Trestného poriadku:

1) Odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť alebo bolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné.

3) Odvolací súd zruší napadnutý rozsudok a vec vráti súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, ak zistí, že

a) súd rozhodol v nezákonnom zložení,

b) obžalovaný nemal obhajcu, hoci išlo o prípad povinnej obhajoby, alebo

c) hlavné pojednávanie bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Podľa § 321 ods. 1 Trestného poriadku odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj

a) pre podstatné chyby konania, ktoré napadnutým výrokom rozsudku predchádzali, najmä preto, že boli porušené ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci alebo právo obhajoby,

b) pre chyby v napadnutých výrokoch rozsudku, najmä pre nejasnosť alebo neúplnosť jeho skutkových zistení alebo preto, že sa súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie,

- c) ak vzniknú pochybnosti o správnosti skutkových zistení napadnutých výrokov, na ktorých objasnenie treba dôkazy opakovať alebo vykonať ďalšie dôkazy,
- d) ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona,
- e) ak je uložený trest neprimeraný, alebo
- f) ak je rozhodnutie o uplatnenom nároku poškodeného na náhradu škody v rozpore so zákonom.

Krajský súd v Trnave ako odvolací súd podľa § 315 Trestného poriadku preskúmal napadnutý rozsudok v zmysle § 316 Trestného poriadku a zistil, že nie je dôvod na zamietnutie odvolania v zmysle § 316 ods. 1 Trestného poriadku, ani na zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Trestného poriadku. Odvolanie podal prokurátor ako oprávnená osoba, v zákonnej lehote a proti výroku o oslobodení spod obžaloby, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný. Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku odvolací súd preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a tak zistil, že odvolanie prokurátora nie je dôvodné. Krajský súd konštatuje, že v postupe okresného súdu neboli zistené chyby, ktoré by mohli spôsobiť nesprávnosť niektorého výroku rozsudku.

Okresný súd skutok opísaný v obžalobnom návrhu prejednal v celej šírke v súlade s ustanovením § 278 Trestného poriadku a z vykonaných dôkazov po ich vecnom vyhodnotení vyvodil skutkové závery, ktoré z nich vyplývajú, a po posúdení dospel k záveru, že z takto vykonaného dokazovania nebolo bez pochybností jednoznačne preukázané, že sa stal skutok, ako je uvedený v obžalobe.

Súd prvého stupňa v súlade s požiadavkou zákonodarcu v písomnom odôvodnení napadnutého rozsudku jasne a zrozumiteľne vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel, a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, rovnako aj ako sa vyrovnal s obhajobou obžalovaného.

Odvolacie námietky prokurátora smerujú k tomu, že okresný súd sa nedostatočne vysporiadal s výpoveďou svedka - poškodeného z prípravného konania, z ktorej v porovnaní s jeho výpoveďou na hlavnom pojednávaní má vyplývať rozpor v bode či svedok - poškodený požičil obžalovanému vozidlo, alebo si ho obžalovaný vzal bez vedomia a súhlasu svedka - poškodeného. Krajský súd sa nestotožňuje s úvahou okresného súdu, ktorý výpoveď poškodeného označil ako dôkaz nepriamy. Svedok - poškodený bol osobou, ktorá vypovedala priamo k rozhodnej skutkovej okolnosti, a to udelenie súhlasu s použitím vozidla inej osobe. Na druhej strane, výpoveď svedka - poškodeného po vykonanom dokazovaní nemožno vyhodnotiť ako dôkaz, na ktorom je možné založiť záver o vine obžalovaného. V konaní pred súdom poškodený tvrdil, že si - s odkazom na množstvo požitého alkoholu - nespomína, či súhlasil s použitím vozidla obžalovaným práve v tú konkrétnu noc (pričom v minulosti mu auto požičiaval), k čomu sa však priamo pred súdom vyjadril svedok F., že bol pri tom, keď si obžalovaný od poškodeného kľúče od auta za účelom odchodu do herne požičal. Podľa obžaloby je svedok nedôveryhodný vzhľadom k tomu, že si s odstupom dlhého času spomenul na dôležitý detail udalostí z oslavy.

Nemožno však opomenúť, že svedok F. vypovedal pred súdom po poučení o následkoch krivej výpovede a krivej prísahy. Ak má súd urobiť záver o nedôveryhodnosti výpovede svedka (a teda aj o tom, že tento úmyselne nevypovedal pravdu), musí zároveň existovať aj dôvod k takémuto konaniu svedka. Ak ním je priateľský vzťah svedka k obžalovanému, potom je v takomto priateľskom vzťahu aj poškodený a obžalovaný. Ak potom poškodený napriek priateľskému vzťahu podá trestné oznámenie na obžalovaného, je otázkou, prečo poškodený svoju výpoveď z prípravného konania nepotvrdí v celom rozsahu v konaní pred súdom. A ak má byť výpoveď poškodeného hlavným usvedčujúcim dôkazom, treba ju s o to väčším dôrazom podrobiť dôslednému zhodnoteniu.

K výpovediam svedka - poškodeného z prípravného konania, vrátane obsahu podaného trestného oznámenia, na ktoré obžaloba upriamuje pozornosť, treba v prvom rade uviesť, že dôkaz oboznámením (prečítaním) trestného oznámenia pred súdom vykonaný nebol.

Čo sa potom týka prečítanej výpovede svedka - poškodeného z prípravného konania, napriek tomu, že v nej poškodený na záver uviedol, že vozidlo obžalovanému nepožičal, je z tejto výpovede, obdobne ako aj z výpovede na hlavnom pojednávaní, zrejme najmä to, že poškodený sa po prebudení po oslave v prvom rade snažil zistiť, kde má auto. Volal preto jedinej osobe, ktorá v dome v čase jeho prebudenia nebola, a tou bol obžalovaný.

Až po tom, čo obžalovaný napriek uisteniu, že už ide naspäť, neprišiel a vozidlo nevrátil, sa poškodený obrátil na políciu. A trestné oznámenie podával poškodený až po tom, čo obžalovaný síce policajtom tvrdil, že vozidlo vráti, avšak tak stále neurobil. Je teda zrejme, že poškodený sa na políciu obrátil v prvom rade v snahe rýchlejšie „sa dostať naspäť k vozidlu“. V zhode s obžalovaným totiž poškodený uviedol aj to, že obžalovaný mu po zavolaní potvrdil, že si vozidlo vzal, a aj to, že ho má vrátiť nejaká baba.

V trestnom konaní na preukázanie viny obžalovaného musí súhrn priamych a nepriamych dôkazov tvoriť logickú, ničím nenarušovanú sústavu navzájom sa dopĺňujúcich dôkazov, ktorá vo svojom celku nielen

spoľahlivo preukazuje všetky okolnosti žalovaného skutku a usvedčuje z jeho spáchania obžalovaného, ale súčasne vylučuje možnosť akéhokoľvek iného možného záveru. Výrok o vine môže byť založený len na takých dôkazoch, ktoré celkom vylučujú akékoľvek pochybnosti.

Dôkazy vykonané v konaní proti obžalovanému nevedú k logickému, jednoznačnému a nespochybniteľnému záveru, že žalovaný skutok sa stal a že ho spáchal obžalovaný.

V trestnom konaní je nositeľom obžaloby prokurátor, ktorý má preukazovať vinu obžalovaného a ktorý v predmetnej veci nezabezpečil a nepredložil súdu také presvedčivé, nespochybniteľné a zákonné dôkazy, ktoré by súd viedli k záveru o vine obžalovaného bez najmenších pochybností. S poukazom na zásadu trestného konania „in dubio pro reo“, teda v pochybnostiach v prospech obžalovaného, ktorá vyplýva z ustanovenia § 2 ods. 4 Trestného poriadku a použitie ktorej prichádza do úvahy vtedy, ak pochybnosti, ktoré vznikli v trestnom konaní o dokazovanej skutočnosti, trvajú aj po vykonaní a zhodnotení všetkých dostupných dôkazov, ktoré môžu reálne prispieť k náležitému zisteniu skutkového stavu danej veci, a to v rozsahu nevyhnutnom na objektívne, stavu veci a zákonu zodpovedajúce spravodlivé rozhodnutie.

K námietke prokurátora, že súd nevykonal všetky dôkazy, ktoré by mohli náležite objasniť skutkový stav veci, a to výsluch svedka F. a svedkyne R., krajský súd poukazuje na to, že pred rozhodnutím okresného súdu o skončení dokazovania sa strany vyjadrili, že nemajú žiadne návrhy na doplnenie dokazovania.

Záverom teda, po zhodnotení všetkých vykonaných dôkazov získaných zákonným spôsobom, s konštatovaním, že procesné strany nenavrhl žiadne ďalšie dôkazy, je potrebné konštatovať, že nebolo bez najmenších pochybností dokázané, že sa stal žalovaný skutok. V predmetnej veci neexistoval žiaden nespochybniteľný priamy a inými dôkazmi podporovaný dôkaz, ktorý by bol vykonaný na hlavnom pojednávaní a ktorý by bez najmenších pochybností dokazoval, že sa skutok stal a spáchal ho práve obžalovaný. Keďže súd je oprávnený a zároveň povinný prihliadať len na tie dôkazy, ktoré boli na hlavnom pojednávaní vykonané, nebola vina obžalovaného bez najmenších pochybností preukázaná. Vychádzajúc z vyššie uvedených skutočností preto krajský súd zamietol odvolanie prokurátora ako nedôvodné.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.